

РЕШЕНИЕ

№ 37397

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **6808** по описа за **2025** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на от С. И. Й., чрез адв. М. П., срещу Решение № 1819 от 20.05.2025 г. по НАХД № 5144/ 2025 г. по описа на СРС, НО, 116 - ти състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 7744578 от 13.07.2023 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП й е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП от 07.07.2023 г.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение Правят се възражения, че СРС необосновано е приел за доказана фактическата обстановка, отразена в обжалвания електронен фиш, тъй като не е извършен задълбочен и обективен анализ на събраните е хода на проведеното съдебно производство доказателства. Твърди се, че нарушението не е извършено от С. И. Й., тъй като към момента на установяване на нарушението автомобилът е управляван от друго лице. Сочи, че същата е била лишена от възможността да подаде декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП.

В съдебно заседание, касаторът - редовно призован, не се явява и не изпраща представител за участие в производството.

Ответникът редовно призован, не се явява и не изпраща представител за участие в производството. Представя писмено становище, в което развива аргументи за неоснователност на

жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 07.07.2023 г. в 09:11 часа, в [населено място], по [улица]до номер 215 с посока на движение от [населено място] към [населено място] се движил лек автомобил „Ф. ТУАРЕГ“ с регистрационен номер С., собственост на С. И. Й.. Автомобилът е засечен да се движи със скорост 79 км/ч., при разрешена скорост в населено място 50 км/ч. Приспаднат е толеранс от 3 км/ч, във връзка с допустима грешка при измерване на скорост и същата е зачетена като 76 км/ч. - нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Нарушението е заснето от поставеното на същото място техническо средство АТСС Cordon M2 с № MD1193.

Издаден е ЕФ серия К № 7744578 от 13.07.2023 г. на собственика на автомобила от С. И. Й., с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.1, т. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева. Съгласно базата данни на КАТ към датата и часа на нарушението същата е била собственик на лекия автомобил, с който е извършено нарушението.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че С. И. Й. е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място.

Решението е законосъобразно.

Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, съгласно който в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч. В разглеждания случай скоростта на автомобила от 76 км/ч е установена в населено място – [населено място], по [улица]до номер 215. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно

постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им.

Според § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В случая нарушението е установено с автоматизирано техническо средство АТСС CORDON M2, за което е представено удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Изпълнени са законовите изисквания по ЗДвП техническото средство, с което е установено нарушението, да бъде автоматизирано. По делото е приложен снимков материал, изготвен по съответния ред, от който се установява номерът на автомобила, превишението на скоростта, датата и часът на нарушението.

Основното оплакване в касационната жалба се отнася до субекта на отразеното в обжалвания ЕФ нарушение, предвид изнесените данни, а именно че С. И. Й. е била във фактическо съжителство с лицето В. М. З., за който сочи, че е управлявал процесния автомобил от момента на придобиването му, включително и към дата на установяване на нарушението. Соочи, че след раздялата им през септември 2024 г.автомобилът продължава да се намира в негова фактическа власт, защото отказва да го върне.

Разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП съдържа принципното правило относно субекта на административнонаказателна отговорност по ЗДвП, а именно: собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Конкретно проявление на този принцип по отношение на електронните фишове е регламентацията на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, съгласно която в 14-дневен срок от получаването на ЕФ собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Последица от реализирането на тази възможност за собственика е издаването и изпращането на електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение на лицето, посочено в декларацията, и анулиране на първоначално издадения електронен фиш. Изискването на чл.189, ал.5 ЗДвП за деклариране от страна на собственика на МПС на лицето, което е извършило нарушението, гарантира протичането на административнонаказателното производство в разумни срокове, тъй като волеизявлението под формата на декларация позволява на административнонаказващия орган (АНО) да се базира на декларираните данни и да издаде ЕФ срещу посоченото в декларацията лице без да проверява дали това лице е реалният нарушител. При издаването на ЕФ чрез използване на АТСС не е възможно установяване по друг начин от страна на АНО на конкретното физическо лице - нарушител. Следва да се посочи, че процесуалните срокове, какъвто е срокът по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, са по правило преклузивни. С изтичането им се погасява материалното право на адресата на ЕФ - собственик на МПС да се освободи от административнонаказателна отговорност, като декларира или докаже, че друго лице е управлявало МПС на процесното място и в процесното време. На това основание несъбирането

на гласни доказателства от СРС не е съществено нарушение на процесуалните правила. Следователно, съдът не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, налагащи в съответствие с чл. 63 от ЗАНН отмяна на акта - фактическата обстановка е изяснена в пълнота, като са разгледани направените пред него възражения, които са намерени за неоснователни.

При този изход на спора, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, като с оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1819/20.05.2025 г., постановено по нахд №5144/2025 г. на СРС, НО, 16-ти състав

ОСЪЖДА С. И. Й., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: